

Fjerde Næstformand (A. M. Hansen):

Det ærede Medlem maa afholde sig fra at tale om Eengangsskatten i denne Forbindelse.

Ragnhild Andersen: Ja, vi er her jo for at tale om de daarligst stillede Vilkaar og for at fastslæge, hvordan de skal være i Fremtiden, og vi ved, at under Besættelses-aarene var netop de gamle og Invaliderne dem, der var daarligst stillede og haardest ramt, og man lovede dem derfor fra alle Partiers Side, at de efter Krigens Afslutning skulde faa bedre Kaar. Og jeg tror nok, jeg tør sige, at Rentemodtagerne, der havde det usselt og elendigt under Krigen, haabede, at deres Forhold vilde blive betydetigt forbedret efter Krigen. Men jeg er ikke sikker paa, at de over for det Lovforslag, der her ligger paa Tingets Bord — indeholdende visse Forhøjelser, det underkender vi ikke —, vil føle, at det vil yde dem den Forbedring af deres Vilkaar, de havde ventet, og som de vilde have opnaaet, hvis man gav dem det Grundbeløb, vi har stillet Forslag om, og som vi mener vilde være retfærdigt.

Jeg vil gerne sluttelig sige om Aldersgrænsen, at vi fortsat vil sætte os imod, at man forhøjer den til 65 Aar.

Jeg anbefaler, at man stemmer for de af vort Parti stillede Ændringsforslag, subsidiært, hvis de bliver forkastet, for Socialdemokratiets Ændringsforslag, mere subsidiært for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Johs. Christiansen: Jeg er fremdeles af den Opfattelse, at hvis det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen havde befundet sig i nok saa stor Nærhed af det finansielle Ansvar, havde der været Mulighed for, at ogsaa det socialdemokratiske Parti vilde være gaaet med til de Forbedringer, som Lovforslaget nu vitterlig indeholder, og vel at mærke være blevet derved, men det er jo et Spørgsmaal, som egentlig ikke lader sig diskutere, og jeg skal ogsaa afstaa derfra.

Derimod vil jeg gøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at naar man nu foreslaar en Sats for Aldersrenten paa 3.064 Kr. i Hovedstaden for et Ægtepar, vil det sige, at man med de gældende Regler for Fradrag af egen Indtægt kommer op paa en samlet Aarsindtægt for et saadant Ægtepar paa omkring 6.000 Kr., og det vil atter sige, at deres Indtægt kommer til at ligge den gennemsnitlige Arbejdsmandsførtjeneste her i København temmelig nær. Alt taget i Betragtning kan dette vel nok give Anledning til visse Overvejelser; det

vil jeg imidlertid overlade til det ærede Medlem at fundere nærmere over, naar vi har faaet den værste Travlhed fra Haanden.

Jeg forstod paa den højtærede Arbejds- og Socialministers Udtalelser vedrørende Boliger for Aldersrentemodtagere, at han var enig med mig om Ønskeligheden af, at langt flere saadanne Boliger tilvejebragtes. Dette noterede jeg med Tilfredshed. Alligevel kunde jeg have ønsket en nok saa positiv Udtalelse, f. Eks. paa Linie med det Til-sagn, Ministeren gav i Forbindelse med den Betænkning, der blev afgivet over Forslag til Lov om Byggeri med offentlig Støtte. Her erklærede den højtærede Minister, at han vilde tage op til snarlig Behandling Spørgsmaalet om en Ordning, hvorefter Staten kunde yde Landkommunerne en vis Støtte til Opførelse af Alderdomshjem. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om der siden er sket noget i denne Sag, og hvad dette saa eventuelt er. Jeg gør ikke dette for at være ubehagelig over for Ministeren, men fordi det er et Spørgsmaal af virkelig Betydning, og et Spørgsmaal, der ligger mig og mit Parti meget stærkt paa Sinde.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen talte om Kampen mellem de to Arbejderpartier om Aldersrentemodtagernes Stemmer. Mon det dog nu alligevel ikke beroede paa en fejlagtig Vurdering af Aldersrentemodtagerne? Mon Rentemodtagerne saadan lader deres Stemme købe? Jeg vægrer mig meget bestemt ved at tro derpaa. Jeg tror, at det er med Rentemodtagerne som med andre, at de aldeles overvejende lader deres politiske Holdning afgøre af deres Overbevisning og den Samfundsanskuelse, de har.

Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen havde forskellige Bemærkninger til mig, som jeg imidlertid skal lade ligge undtagen een. Den drejede sig om den 65 Aars Grænse, som Lovforslaget nu vil indføre. Jeg er enig med det ærede Medlem om, at Tilværelsen for Menneskene i Almindelighed og for dem mellem 60 og 65 Aar i Særdeleshed kan være særdeles usikker. Men just derfor har man ogsaa i Lovforslaget en Dispensationsbestemmelse, hvorefter Renten fremdeles vil kunne gives efter 60 Aars Alderen, naar særlige Omstændigheder taler derfor.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger endnu en Gang anbefale Lovforslaget som Helhed og de Ændringer, Flertalsindstillingen anviser.

Arbejds- og Socialministeren (Soren P. Larsen): Jeg skal tale ganske kort, for jeg